

[Maisted.]

ning. Man har altså første år fået et overskud, man har et halvt års beregningsarbejde til at se, at det ville give et overskud, og ikke desto mindre forøger man procentsatsen, så man er sikker på, at andet år også giver et overskud.

Det er jo ikke korrekt, når ministeren siger, at det er en forsikringsordning. Det var en serviceordning for de mindre erhvervsdrivende, som enhver måtte forstå ikke skulle betyde, at de skulle betale en ekstra skat til statskassen. Det er derfor helt urimeligt, at man med det lave antal, 6.800 virksomheder, ikke tilbagebetaler de 15 mill. kr., man har opkrævet for meget.

Derudover har ministeren jo ret til ifølge den lovgivning at udvælge de virksomheder, der belaster ordningen særligt, og give dem en højere procentsats. Altså har man sørget for at være inddækket i enhver henseende fra statens side, sådan at denne ordning ikke giver et underskud. Men man vil altså ikke sørge for, at disse mennesker, som i god tro har indgået denne ordning, får de penge tilbage, de har betalt for meget.

Men det er jo typisk for en socialdemokratisk regering, at den fører en sådan politik over for det mindre erhvervsliv.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Jeg vil gerne tilbagevise, at vi bevidst opkræver et overskud i denne forsikringsordning. Det er der under ingen omstændigheder tale om. Det er rigtigt, at under den forrige regering blev procentsatsen forøget, men den er blevet nedsat, da det har vist sig, at udgifterne ikke var af den størrelsesorden, som man forventede.

Maisted (FP):

Man har altså haft en udvikling på dette område, hvor man starter med 3½ pct., så har man forøget det til 4 pct., og nu er man gået ned til 3 pct.

Så vil jeg godt spørge ministeren: hvor stort et overskud forventer ministeren det giver, når man er gået ned til 3 pct.?

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Det må ligge ganske klart, at jeg forventer absolut ikke noget overskud af denne ordning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Karen Thuroe Hansen* (KF) til socialministeren:

„Hvad sker der med mødrehjælpens arkiver, når institutionerne overflyttes til kommunerne ved bistandslovens ikrafttræden den 1. april?“

(Spm. nr. 201).

Skriftlig begrundelse.

Mange kvinder har gennem årene benyttet mødrehjælpen i vished om institutionernes tavshedspligt. Når mødrehjælpens arkiver overflyttes til kommunerne, kan mange kvinder derfor være bange for, at penible sager, som ellers for længst er glemt, skal komme frem på ny, f. eks. de, der har fået abort bevilget på et tidspunkt.

Der må kunne stilles krav om tilintetgørelse af sager, som er færdigbehandlede, og hvor kvinderne ikke siden har benyttet sig af mødrehjælpen.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Det er anført, at jeg inden bistandslovens ikrafttræden bør sikre, at uvedkommende ikke får kendskab til sager vedrørende mødrehjælpsinstitutionerne, og at der må kunne stilles krav om tilintetgørelse af sager, som er færdigbehandlede, og hvor kvinderne ikke siden har benyttet sig af mødrehjælpen.

I den anledning kan jeg oplyse, at sager, der ikke er færdigbehandlet i mødrehjælpen i løbet af januar kvartal, successivt vil blive oversendt til de kommuner og amtskommuner, som det efter bistandslovens ikrafttræden vil påhvile at ekspedere sager af denne art.

Alle medarbejdere, der vil få at gøre med ekspedition af disse sager, har tavshedspligt med hensyn til, hvad de erfarer. Det er tanken, at sager, der er færdigbehandlet, samlet skal oversendes til opbevaring i den amtskommune, eventuelt Københavns kommune, hvor mødrehjælpsinstitutionen er beliggende. Herfra vil akterne, såfremt de senere skal bruges i aktuelle sager, kunne rekvireres af kommuner og amtskommuner, som får brug for dem. Jeg må fremhæve, at også medarbejderne i disse kommuner, der får at gøre med sagernes behandling, har tavshedspligt med hensyn til, hvad de erfarer.

Det overvejes endelig efter forhandling med rigsarkivaren at gennemføre afkortning